

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 559

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 iulie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
158.	— Lege privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă	2-4	
767.	— Decret pentru promulgarea Legii privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă	4	
*			
788.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	5	
789.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	5	
790.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	5	
791.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	6	
792.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	6	
793.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	6	
794.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	7	
795.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	7	
796.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	7	
797.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	8	
798.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	8	
799.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	8	
800.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	9	
801.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	9	
802.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	9	
803.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	10	
804.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	10	
805.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	10	
806.	— Decret privind numirea în funcția de procuror a unui judecător	11	
807.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	11	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 648	din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006	11-13	
Decizia nr. 664	din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (12) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă	13-15	
Decizia nr. 670	din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) lit. a) și b) și art. 110 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic	15-17	
Decizia nr. 673	din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	17-18	
Decizia nr. 677	din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h ¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	19-21	
Decizia nr. 684	din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	22-23	
Decizia nr. 684	din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	23-24	
Decizia nr. 830	din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	25-27	
*			
Opinie separată			27
ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
19.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2007 privind modul de alocare a instrumentelor structurale, a prefinanțării și a cofinanțării alocate de la bugetul de stat, inclusiv din Fondul național de dezvoltare, în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență	28-30	
782.	— Hotărâre privind transmiterea unor bunuri aflate în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Călărași în administrarea Inspectoratului Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași, precum și pentru includerea în domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași a unui imobil	31-32	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă****Parlamentul României adoptă prezenta lege.****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta lege are drept scop protecția comercianților împotriva publicității înșelătoare și a consecințelor defavorabile ale acesteia, precum și stabilirea condițiilor în care publicitatea comparativă este permisă.

Art. 2. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică conținutului materialelor publicitare și mesajelor publicitare, oricare ar fi mijlocul de comunicare ce face posibil transferul informației.

(2) Comunicațiilor audiovizuale comerciale difuzate în cadrul serviciilor de programe audiovizuale le sunt aplicabile prevederile prezentei legi, ale Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și normele de reglementare emise în aplicarea acesteia.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *publicitate* — orice formă de prezentare a unei activități comerciale, industriale, artizanale sau liberale, în scopul promovării vânzării de bunuri ori servicii, inclusiv bunuri imobile, drepturi și obligații;

b) *publicitate înșelătoare* — publicitatea care, în orice mod, inclusiv prin modul de prezentare, induce sau poate induce în eroare persoanele cărora i se adresează ori care iau contact cu aceasta și care, din cauza caracterului înșelător, poate afecta comportamentul economic al acestora sau care, din acest motiv, prejudiciază ori poate prejudicia un concurent;

c) *publicitate comparativă* — publicitatea care identifică în mod explicit sau implicit un concurent ori bunuri sau servicii oferite de acesta;

d) *comerciant* — persoana fizică sau juridică ce acționează în scopuri care se încadrează în activitatea sa comercială, industrială, artizanală ori liberală și orice persoană care acționează în numele și pe seama comerciantului;

e) *responsabil de cod* — orice entitate, inclusiv un comerciant sau un grup de comercianți, responsabilă cu formularea și revizuirea unui cod de conduită și/sau cu monitorizarea conformității cu codul de către cei care și-au luat angajamentul de a-l respecta;

f) *cod de conduită* — acordul sau ansamblul de reguli care nu este impus prin legislație ori dispoziții administrative și care definește comportamentul comercianților care se angajează să îl respecte cu privire la una sau mai multe practici comerciale ori la unul sau mai multe sectoare de activitate;

g) *comunicație comercială audiovizuală* — imaginea, cu sau fără sunet, care este destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile ori imaginile unei persoane fizice sau juridice care desfășoară o activitate economică. Imaginile respective însoțesc sau sunt incluse într-un program în schimbul unei plăți ori retribuții similare sau în scopul autopromovării. Formele de comunicații comerciale audiovizuale includ, printre altele, publicitatea televizată, sponsorizarea, teleshoppingul și poziționarea de produse prin servicii de programe audiovizuale.

CAPITOLUL II**Publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă**

Art. 4. — Publicitatea înșelătoare este interzisă.

Art. 5. — Pentru a determina dacă publicitatea este înșelătoare trebuie să se ia în considerare toate aspectele acesteia, în special orice informație conținută de aceasta cu privire la:

a) caracteristicile bunurilor sau serviciilor, cum sunt: disponibilitatea, natura, modul de execuție, compoziția, metoda și data fabricației bunurilor ori a prestării serviciilor, dacă acestea corespund scopului lor, destinația, cantitatea, parametri tehnico-funcționali, originea geografică sau comercială, rezultatele așteptate ca urmare a utilizării lor ori rezultatele și caracteristicile esențiale ale testelor sau ale controalelor efectuate asupra bunurilor ori a serviciilor;

b) prețul sau modul de calcul al prețului și condițiile în care se distribuie bunurile ori se prestează serviciile;

c) natura, atribuțiile și drepturile comerciantului care își face publicitate, cum ar fi: identitatea și bunurile sale, calificările și deținerea drepturilor de proprietate industrială, comercială sau intelectuală ori premiile și distincțiile acestuia.

Art. 6. — Publicitatea comparativă este considerată legală dacă îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) nu este înșelătoare, potrivit dispozițiilor art. 3 lit. b) și ale art. 5 din prezenta lege, precum și ale art. 5—7 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor;

b) compară bunuri sau servicii care răspund aceluiași nevoi ori sunt destinate aceluiași scopuri;

c) compară, în mod obiectiv, una sau mai multe caracteristici esențiale, relevante, verificabile și reprezentative ale respectivelor bunuri ori servicii, care pot include și prețul;

d) nu discreditează sau denigrează mărcile, denumirile comerciale, alte semne distinctive, bunuri, servicii, activități ori situația unui concurent;

e) în cazul produselor cu denumire de origine, se referă, în fiecare caz, la produse cu aceeași denumire;

f) nu profită în mod neloial de renumirea unei mărci, a unei denumiri comerciale sau a altor semne distinctive ale unui concurent ori a denumirii de origine a produselor concurente;

g) nu prezintă bunuri sau servicii ca imitații ori reproduceri ale bunurilor sau serviciilor purtând o marcă ori o denumire comercială protejată;

h) nu creează confuzie între comercianți, între cel care își face publicitate și un concurent sau între mărci, denumiri comerciale, alte semne distinctive, bunuri ori servicii ale celui care își face publicitate și cele ale unui concurent.

CAPITOLUL III**Sesizare, competență, sancțiuni**

Art. 7. — (1) În vederea combaterii și stopării publicității înșelătoare și a respectării dispozițiilor privind publicitatea

comparativă, persoanele fizice și juridice, asociațiile și organizațiile care au un interes legitim pot să sesizeze Ministerul Economiei și Finanțelor sau, după caz, Consiliul Național al Audiovizualului.

(2) La sesizarea persoanelor prevăzute la alin. (1) sau din oficiu, Ministerul Economiei și Finanțelor, prin reprezentanții săi, constată încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 4 și 6 și aplică sancțiunile corespunzătoare.

Art. 8. — Sesizarea adresată Ministerului Economiei și Finanțelor poate fi îndreptată:

a) împotriva unuia sau a mai multor comercianți din același sector economic;

b) împotriva responsabilului de cod, în cazul în care respectivul cod încurajează nerespectarea dispozițiilor legale în materie.

Art. 9. — (1) La sesizarea persoanelor fizice și juridice, a asociațiilor și a organizațiilor care au interes legitim sau din oficiu, Ministerul Economiei și Finanțelor, prin reprezentanții săi, va solicita comerciantului care își face publicitate să furnizeze toate dovezile necesare privind exactitatea afirmațiilor, a indicațiilor ori a prezentărilor din anunțul publicitar.

(2) Reprezentanții Ministerului Economiei și Finanțelor solicită comercianților care își fac publicitate, dovezi potrivit prevederilor alin. (1) și (3), luând în considerare interesele legitime ale acestor comercianți, precum și cele ale comercianților prejudiciați.

(3) Comerciantul care își face publicitate este obligat să pună la dispoziția reprezentanților Ministerului Economiei și Finanțelor, la termenele și în forma stabilite de acesta, toate documentele, datele și informațiile care să probeze exactitatea afirmațiilor conținute în anunțul publicitar.

(4) În cazul publicității comparative, comerciantul care își face publicitate este obligat să prezinte, cu celeritate, reprezentanților Ministerului Economiei și Finanțelor dovezile, documentele, datele și informațiile prevăzute în prezentul articol.

(5) În cazul în care dovezile solicitate nu sunt prezentate de comerciant sau prezentarea dovezilor se face de către acesta după expirarea termenului stabilit de Ministerul Economiei și Finanțelor ori dacă aceste dovezi sunt considerate incomplete sau insuficiente, afirmațiile din anunțul publicitar în cauză vor fi considerate inexacte.

Art. 10. — (1) Nerespectarea de către comercianți a prevederilor art. 4 și 6 constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constatarea și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de reprezentanții Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 11. — (1) În cazul în care se constată încălcarea de către comerciantul care își face publicitate a dispozițiilor prevăzute la art. 4 și 6, ținând cont de toate interesele implicate în cauză și, în special, de interesul public, Ministerul Economiei și Finanțelor poate dispune, odată cu aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute la art. 10 alin. (1), următoarele măsuri complementare:

a) încetarea publicității înșelătoare sau a publicității comparative ilegale;

b) interzicerea publicității înșelătoare sau a publicității comparative care contravine prevederilor prezentei legi, în cazul în care nu a fost încă adusă la cunoștință publicului, însă acest lucru este iminent.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se aplică fără a fi necesar să existe o dovadă a unui prejudiciu real, a intenției ori a neglijenței celui care își face publicitate.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi luate prin intermediul unei proceduri accelerate, în sensul că acestea vor fi îndeplinite de comerciantul contravenient în termen de 5 zile de la data înmânării sau a comunicării procesului-verbal de constatare și

de sancționare a contravenției prin care măsurile au fost dispuse.

Art. 12. — (1) În vederea eliminării efectelor de durată ale publicității înșelătoare sau ale publicității comparative ilegale a cărei încetare, respectiv interzicere, a fost dispusă printr-un proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, care nu a fost contestat, ori printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă prin care s-a dispus o astfel de măsură, Ministerul Economiei și Finanțelor, prin reprezentanți împuterniciți, va solicita comerciantului în cauză:

a) publicarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției sau a hotărârii judecătorești, integral ori în extras;

b) publicarea unei declarații rectificative care să cuprindă datele de identificare a comerciantului contravenient, contravenția săvârșită, data la care a fost săvârșită, precum și măsurile dispuse.

(2) Publicarea se va face, în toate cazurile, de către și pe cheltuiala comerciantului contravenient, atât prin intermediul unui ziar de largă circulație, cât și prin intermediul mijlocului de comunicare folosit pentru difuzarea anunțului publicitar interzis, în termen de 5 zile de la data comunicării.

Art. 13. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 12, precum și a obligației prevăzute la art. 9 constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 6.000 lei la 60.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 14. — (1) În situația în care Ministerul Economiei și Finanțelor dispune, potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. a), încetarea publicității înșelătoare sau a publicității comparative ilegale, acesta va comunica de îndată măsura respectivă Consiliului Național al Audiovizualului.

(2) Potrivit competențelor ce îi revin, Consiliul Național al Audiovizualului verifică dacă respectiva publicitate înșelătoare sau comparativă ilegală este difuzată printr-un serviciu de programe audiovizuale, în cadrul unei comunicații comerciale audiovizuale.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), Consiliul Național al Audiovizualului va dispune, prin decizie, potrivit competențelor ce îi revin, oprirea de la difuzare a respectivei comunicații comerciale audiovizuale, va monitoriza aplicarea deciziei și, în caz de nerespectare, va aplica sancțiunile Legii nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situația în care Consiliul Național al Audiovizualului apreciază că o comunicație comercială audiovizuală conține elementele unei publicități înșelătoare ori comparative ilegale, acesta va sesiza Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 15. — Prevederile art. 10, 11 și 13 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28 și 29.

Art. 16. — (1) În cazul în care se constată că faptele reclamate nu constituie publicitate înșelătoare sau, după caz, publicitate comparativă ilegală, Ministerul Economiei și Finanțelor emite decizie motivată de respingere a sesizării.

(2) Decizia dată conform alin. (1) poate fi atacată în temeiul prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — (1) În cazul încălcării dispozițiilor prezentei legi, răspunderea revine comerciantului beneficiar al anunțului publicitar.

(2) În cazul în care comerciantul care își face publicitate nu are sediul social în România, răspunderea revine reprezentantului său legal în România.

Art. 18. — Dreptul de a sesiza faptele prevăzute la art. 4 și 6 se prescrie în termen de 3 luni de la data la care persoanele, asociațiile sau organizațiile care au un interes legitim, potrivit prevederilor prezentei legi, au luat cunoștință de anunțul publicitar, dar nu mai târziu de 6 luni de la data apariției acestuia.

Art. 19. — (1) Prezenta lege nu exclude controlul voluntar al publicității de către organizațiile profesionale cu rol de autoreglementare în domeniul publicității și nici dreptul persoanelor fizice și juridice, al asociațiilor sau al organizațiilor interesate de a se adresa direct acestor organizații.

(2) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Ministerul Economiei și Finanțelor, respectiv Consiliul Național al Audiovizualului pot solicita organizațiilor profesionale cu rol de autoreglementare, prevăzute la alin. (1), formularea unui punct de vedere de specialitate.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 20. — (1) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Ministerul Economiei și Finanțelor poate emite norme, care se aprobă prin ordin al ministrului.

(2) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Consiliul Național al Audiovizualului va emite norme de reglementare ce se aprobă prin ordin al președintelui acestei autorități.

Art. 21. — Dispozițiile legislative, regulamentare și administrative adoptate de autoritățile române, precum și orice alte informații cu privire la publicitatea înșelătoare și comparativă se notifică de Ministerul Economiei și Finanțelor către Comisia Europeană.

Art. 22. — Prezenta lege se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor privind publicitatea pentru anumite produse și/sau servicii, precum și restricțiilor sau interdicțiilor privind publicitatea în anumite medii, cuprinse în alte acte normative.

Art. 23. — Legea nr. 148/2000 privind publicitatea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din

2 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezenta lege are drept scop protecția consumatorilor de produse și servicii, protecția persoanelor care desfășoară o activitate de producție, de comerț, prestează un serviciu sau practică o meserie ori o profesie.”

2. **Articolele 2 și 3 se abrogă.**

3. **La articolul 4, literele a), b), c) și g) se abrogă.**

4. **La articolul 6, litera a) se abrogă.**

5. **Articolele 7 și 8 se abrogă.**

6. **Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — Autorul, realizatorul de publicitate și reprezentantul legal al mijlocului de difuzare răspund solidar cu persoana care își face publicitate, în cazul încălcării prevederilor prezentei legi.”

7. **La articolul 23 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:**

„b) încălcarea prevederilor art. 9—14, cu amendă de la 1.500 lei la 4.000 lei.”

8. **La articolul 24 alineatul (1), literele a) și e) vor avea următorul cuprins:**

„a) reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, în cazul încălcării prevederilor art. 9 și ale art. 13 lit. a) și b);

.....
e) reprezentanții împuterniciți ai Consiliului Național al Audiovizualului, pentru încălcarea prevederilor art. 10 lit. a).”

★

Prezenta lege transpune integral prevederile Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din data de 12 decembrie 2006, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L376 din 27 decembrie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 18 iulie 2008.
Nr. 158.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 iulie 2008.
Nr. 767.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 626/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Dancău Ileana Maria, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 788.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 631/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Erdos Andrei, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Odorheiu Secuiesc, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 789.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 660/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 august 2008, doamna Ioan Victoria Mariana, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 790.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 595/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gabor Alexandru, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 791.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 594/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Balog Ferenc, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 792.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 596/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mergeani Iancu, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Tulcea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 793.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 545/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Băbălău Luana Maria, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.

Nr. 794.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 549/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Vladu Gheorghita, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.

Nr. 795.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 551/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mariș Sabin, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.

Nr. 796.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 546/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Zegheru Gheorghe Crișan, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pucioasa, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 797.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 550/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Stângaciu Ionel, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 798.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 629/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 septembrie 2008, domnul Farcaș Benoni, judecător la Tribunalul Iași, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 799.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 634/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 august 2008, doamna Dincă Elena-Maria, judecător la Judecătoria Piatra-Neamț, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 800.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 633/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Voiu Elena-Doina, judecător la Tribunalul Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 801.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 632/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Matei Felicia-Maria, judecător la Tribunalul Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 802.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 630/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Valdman Margareta, președintele Secției civile a Tribunalului Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 803.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 628/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Pantelimon Radu, judecător la Tribunalul Brașov, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 804.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 627/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 septembrie 2008, domnul Crauciuc-Bujor Gheorghe, judecător la Tribunalul Iași, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 805.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind numirea în funcția de procuror a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 567/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cănjău Mariana se eliberează din funcția de judecător la Judecătoria Zărnești și se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Zărnești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 806.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 663/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cioară Mihaela, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Salonta, se eliberează din funcție ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 iulie 2008.
Nr. 807.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 648**

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, excepție ridicată din oficiu de

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 47.350/3/CA/2007.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 237D/2008, nr. 510D/2008, nr. 511D/2008, nr. 512D/2008, nr. 514D/2008, nr. 879D/2008, nr. 880D/2008, nr. 983D/2008, nr. 984D/2008, nr. 992D/2008 și nr. 993D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 45.190/3/CA/2007, nr. 1.660/3/CA/2008, nr. 1.184/3/CA/2008, nr. 3.545/3/CA/2008, nr. 2.550/3/CA/2008, nr. 374/3/CA/2008, nr. 3.630/3/CA/2008, nr. 1.671/3/CA/2008, nr. 1.183/3/CA/2008, nr. 45.674/3/CA/2007 și nr. 3.543/3/CA/2008.

La apelul nominal se prezintă părțile Asociația de Locatari Bloc 8A București, Asociația de Locatari Bloc 58B București și Asociația de Locatari Bloc P29 București, prin mandatar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Asociației de Locatari Bloc 8A București solicită acordarea unui nou termen în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acestei cereri, având în vedere că partea a avut timp suficient de la data la care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate să depună diligențele necesare angajării unui apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea de acordare a unui nou termen.

În continuare, Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 236D/2008, nr. 237D/2008, nr. 510D/2008, nr. 511D/2008, nr. 512D/2008, nr. 514D/2008, nr. 879D/2008, nr. 880D/2008, nr. 983D/2008, nr. 984D/2008, nr. 992D/2008 și nr. 993D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 237D/2008, nr. 510D/2008, nr. 511D/2008, nr. 512D/2008, nr. 514D/2008, nr. 879D/2008, nr. 880D/2008, nr. 983D/2008, nr. 984D/2008, nr. 992D/2008 și nr. 993D/2008 la Dosarul nr. 236D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentanții părților prezente lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că prevederile de lege criticate au fost modificate prin dispozițiile art. I pct. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2008, iar soluția legislativă criticată a fost îndepărtată prin efectul acestei modificări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 47.350/3/CA/2007, Încheierea din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 45.190/3/CA/2007, Încheierea din 12 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.660/3/CA/2008,

Încheierea din 12 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.184/3/CA/2008, Încheierea din 26 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.545/3/CA/2008, Încheierea din 26 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.550/3/CA/2008, Încheierea din 22 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 374/3/CA/2008, Încheierea din 4 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.630/3/CA/2008, Încheierea din 15 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.671/3/CA/2008, Încheierea din 15 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.183/3/CA/2008, Încheierea din 15 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 45.674/3/CA/2007 și Încheierea din 29 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.543/3/CA/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, excepție ridicată din oficiu de instanță.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal susține, în esență, că textul de lege criticat, care prevede că este de competența instanțelor de contencios administrativ soluționarea litigiilor patrimoniale și nepatrimoniale legate de încheierea și executarea contractelor reglementate de Legea nr. 51/2006, precum și a celor izvorâte din neplata contravalorii serviciilor furnizate/prestate, este contrar prevederilor art. 52, art. 73 alin. (3) lit. k) și art. 126 alin. (6) din Constituție. În acest sens, arată că, potrivit art. 36 alin. (1) din Legea nr. 51/2006, raporturile juridice dintre operatorii și utilizatorii serviciilor de utilități publice sunt raporturi juridice de natură contractuală și sunt supuse normelor de drept privat. Or, cum prin efectul prevederilor art. 51 alin. (3) din aceeași lege, aceste litigii revin competenței instanței de contencios administrativ, se încalcă astfel dispozițiile constituționale potrivit cărora instanțele specializate în materia contenciosului administrativ, constituite prin lege, au competența să cenzureze litigiile vizând actele administrative întocmite de autoritățile publice, acte vătămătoare pentru drepturile ori interesele unei persoane.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, menționând că dispozițiile de lege criticate au fost modificate prin art. I pct. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2008, iar soluția legislativă criticată a fost înlăturată, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 21 martie 2006, dispoziții potrivit cărora: „Soluționarea litigiilor patrimoniale și nepatrimoniale legate de încheierea, executarea contractelor reglementate de prezenta lege, precum și a celor izvorâte din neplata contravalorii serviciilor furnizate/prestate este de competența instanțelor de contencios administrativ și se face, cu precădere, în procedură de urgență.”

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că acest text de lege este contrar următoarelor prevederi din Constituție: art. 52, privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 73 alin. (3) lit. k), potrivit căruia contenciosul administrativ este de domeniul legii organice, și art. 126 alin. (6), care interzice înființarea de instanțe extraordinare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a fost modificat prin art. I pct. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 47.350/3/CA/2007, nr. 45.190/3/CA/2007, nr. 1.660/3/CA/2008, nr. 1.184/3/CA/2008, nr. 374/3/CA/2008, nr. 1.671/3/CA/2008, nr. 1.183/3/CA/2008 și nr. 45.674/3/CA/2007.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția aceluiași dispoziții de lege, ridicată, din oficiu, de aceeași instanță în dosarele nr. 3.545/3/CA/2008, nr. 2.550/3/CA/2008, nr. 3.630/3/CA/2008 și nr. 3.543/3/CA/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 664

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1²) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1²) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă în Dosarul nr. 2.685/63/2006.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate,

sens în care arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.685/63/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1²) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă**, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă susține, în esență, că textul de lege criticat, care prevede că pentru persoanele încadrate cu contract individual de muncă cu timp parțial stagiul de cotizare necesar pentru a obține indemnizația de șomaj se calculează proporțional cu timpul efectiv lucrat prin cumularea stagiilor de cotizare în baza contractelor individuale de muncă cu timp parțial, este contrar prevederilor art. 41 alin. (2), art. 16 și 47 din Constituție. În acest sens arată că, deși cel care desfășoară munca în baza unui contract de muncă parțial contribuie la bugetul asigurărilor de șomaj uneori cu o sumă chiar mai mare decât a celor care au un contract de muncă integral, întrucât realizează venituri mai mari, totuși nu beneficiază de reducerea stagiului de cotizare care să îi permită să obțină indemnizația de șomaj. În acest fel se contravine dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la muncă, egalitatea cetățenilor în fața legii și dreptul la protecție socială.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale. Astfel, condiționarea dreptului la ajutor de șomaj de realizarea unui stagiul de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare cererii de acordare a indemnizației de șomaj este, în opinia sa, contrară principiului egalității în drepturi a cetățenilor care au încheiat un contract individual de muncă și plătesc contribuția de asigurări pentru șomaj. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 47 alin. (2) din Constituție, întrucât este îngreunat dreptul la ajutor de șomaj. În ceea ce privește art. 41 alin. (2) din Constituție, arată că acesta nu este incident în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate până la data întocmirii prezentului raport.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (1²) din Legea nr. 76/2002 privind

sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, dispoziții introduse prin art. 1 pct. 14 din Legea nr. 107/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 19 aprilie 2004.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 34 alin. (1²): *„Pentru persoanele încadrate cu contract individual de muncă cu timp parțial, stagiul de cotizare prevăzut la alin. (1) lit. a) se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat, prin cumularea stagiilor realizate în baza contractelor individuale de muncă cu timp parțial.”*

Curtea de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă consideră că acest text de lege este contrar următoarelor texte constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială și art. 47 privind nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că situația supusă examinării are în vedere ipoteza persoanelor care au desfășurat munca în baza unui contract de muncă cu timp parțial, dar care nu pot beneficia de indemnizația de șomaj, întrucât nu întrunesc stagiul minim de cotizare la bugetul asigurărilor pentru șomaj, respectiv minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii pentru obținerea indemnizației. Curtea de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă susține că aceste persoane sunt discriminate, întrucât, deși contribuie la bugetul asigurărilor de șomaj uneori cu o sumă chiar mai mare decât a celor care au un contract de muncă integral, deoarece realizează venituri mai mari, totuși nu beneficiază de reducerea stagiului de cotizare care să le permită să obțină indemnizația de șomaj.

Față de aceste susțineri, Curtea constată că art. 47 alin. (2) din Constituție consacră dreptul cetățenilor la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Astfel, așa cum reiese din formularea acestui text constituțional, legiuitorul are libertatea de a stabili conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestor drepturi. Procedând în consecință, în cazul indemnizației de șomaj a stabilit prin art. 34 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 că indemnizația de șomaj se acordă persoanelor care întrunesc următoarele condiții: *„a) au un stagiul de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii; b) nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât salariul minim brut pe țară garantat în plată; c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii; și d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate.”*

Plecând de la premisa că esențial pentru acordarea acestui drept este realizarea unui minim stagiul de cotizare, condiție care este cerută în mod egal tuturor celor ce se încadrează în ipoteza amintită, nu se poate desprinde nicio prevedere cu caracter discriminatoriu din textul de lege supus controlului de constituționalitate. A crea un tratament juridic diferențiat, eventual mai favorabil, pentru cei care au desfășurat munca potrivit unui contract de muncă cu timp parțial ar rezulta din această perspectivă ca fiind discriminatoriu pentru cei care desfășoară un număr mai mare de ore de muncă. Simplul fapt de a contribui la bugetul de asigurări pentru șomaj nu este de natură să egalizeze situația celor care au desfășurat un număr de ore de muncă mai mare și astfel pot obține indemnizația de

șomaj, în raport cu cei care au desfășurat semnificativ mai puține ore de muncă.

În legătură cu aceasta Curtea reține și că obligația de a contribui la bugetul asigurărilor pentru șomaj este independentă de faptul dacă cei care contribuie vor ajunge sau nu în situația concretă de a solicita acordarea indemnizației pentru șomaj, această îndatorire izvorând tocmai din caracterul de stat social al statului român, atribuit ce presupune ca statul să adopte o serie de măsuri pentru a asigura egalitatea de șanse a cetățenilor, inclusiv prin conceperea unor sisteme de protecție socială a celor mai defavorizați care se sprijină pe contribuția celorlalți membri ai societății.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (12) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă în Dosarul nr. 2.685/63/2006.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 670

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) lit.a) și b) și art. 110 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) lit. a) și b) și art. 110 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, excepție ridicată de Ioan Titu Mune în Dosarul nr. 877/187/2007 al Judecătoria Beiuș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

În același timp, trebuie observat că indemnizația pentru șomaj are drept criteriu de determinare a cuantumului stagiul de cotizare, iar nu cuantumul contribuției la bugetul de asigurări pentru șomaj, asemănător mai degrabă sistemului de asigurări sociale de sănătate, iar nu pensiilor, unde importantă este și mărimea contribuției.

Concluzionând asupra celor mai sus expuse, Curtea reține că, atât timp cât potrivit dispozițiilor constituționale legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, limitele și condițiile de acordare a drepturilor de asigurări sociale, iar în speță criteriul de acordare a indemnizației de șomaj este stagiul de cotizare, nu se poate reține o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 877/187/2007, **Judecătoria Beiuș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. 1 și art. 98 alin. 1 din Legea nr. 26/1996 privind Codul silvic**, excepție ridicată de Ioan Titu Mune în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitoare la stabilirea pedepsei numai în condițiile și în temeiul legii, ale art. 73 alin. (1) și alin. (3) lit. h) referitoare la adoptarea de către Parlament prin legi organice a infracțiunilor, pedepselor și

regimului executării acestora și ale art. 115 referitoare la *Delegarea legislativă*, deoarece existența infracțiunilor împotriva fondului forestier este condiționată de cuantumul pagubei produse, cuantum care este stabilit prin trimiterea la un criteriu matematic ce nu are corespondent concret în norma de incriminare. În aceste condiții se afectează art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită decât în condițiile și în temeiul legii.

De asemenea, instituirea valorii metrului cub de masă lemnoasă pe picior, în funcție de care faptele constituie infracțiuni, printr-un ordin al ministrului de resort, contravine art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 115 din Constituție, deoarece doar Parlamentul are competența de a legifera în materia normelor de incriminare și doar prin lege organică, cu atât mai mult cu cât acest domeniu este exceptat de la delegarea legislativă.

Judecătoria Beiuș opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ceea ce privește art. 97 alin. (1) din Codul silvic, deoarece nu are legătură cu cauza dedusă judecătii, inculpatul nefiind trimis în judecată pentru această infracțiune. În ceea ce privește dispozițiile art. 98 din Legea nr. 26/1996, instanța opinează că legiuitorul are libertatea să facă încadrări juridice diferite cu majorări de pedepse în funcție de valoarea prejudiciului tocmai pentru a proteja mai eficient fondul forestier și totodată criteriile nu sunt arbitrare, existând o valoare fixă care este o valoare medie a metrului cub de masă lemnoasă pe picior și un element variabil, care este coeficientul de înmulțire. De altfel, și în Codul penal există infracțiuni la care încadrarea juridică este diferită tot în raport cu valoarea prejudiciului (furtul, înșelăciunea, delapidarea, abuzul în serviciu, neglijența în serviciu) și la care calificarea se face după sintagma „consecințe deosebit de grave”. Pe de altă parte, norma prevăzută de art. 98 alin. (1) din Legea nr. 26/1996 este cuprinsă într-o lege adoptată de Parlamentul României cu respectarea dispozițiilor din regulamentele celor două Camere. Pedepșa prevăzută este stabilită în condițiile și în temeiul legii, ordinele emise de către ministerul de resort nefăcând altceva decât să indice valoarea medie la zi a unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece pedeapsa este stabilită pe baza unui criteriu obiectiv și legal, cu înlăturarea oricărei aprecieri subiective și discreționare, care ar avea semnificația încălcării principiului legalității și supremației legii.

Astfel, dispozițiile criticate prevăd elementele constitutive ale infracțiunilor pe care le reglementează, modul de calcul al pedepsei, precum și precizări terminologice cu privire la modul de stabilire a pedepsei, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 73 alin. (1) și alin. (3) lit. h) din Constituție. Faptul că prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior este stabilit de către autoritatea publică centrală care răspunde

de silvicultură nu încalcă prevederile constituționale invocate, deoarece prețul mediu nu reprezintă un element constitutiv al infracțiunii, ci un criteriu pentru determinarea pagubei de care depinde incriminarea.

Dispozițiile art. 115 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 97 alin. 1 și art. 98 alin. 1 din Legea nr. 26/1996 privind Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 8 mai 1996, cu modificările și completările ulterioare. După sesizarea instanței de contencios constituțional, actul normativ criticat a fost abrogat prin art. 139 lit. a) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008. Noua lege a preluat soluția legislativă anterioară prevăzută în textele legale criticate și se regăsește în art. 108 alin. (1) lit. a) și b) și art. 110 alin. (1) lit. a) și b), care constituie astfel obiectul excepției de neconstituționalitate și asupra cărora urmează a se pronunța instanța de contencios constituțional. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 108 alin. (1) lit. a) și b): „(1) *Tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puiți sau lăstari din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se sancționează după cum urmează:*

a) *cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data constatării faptei;*

b) *cu închisoare de la 6 luni la 4 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este mai mică decât limita prevăzută la lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a);”;*

— Art. 110 alin. (1) lit. a) și b): „(1) *Furtul de arbori doborâți sau rupți de fenomene naturale ori de arbori, puiți sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, precum și al oricăror altor produse specifice ale fondului forestier național constituie infracțiune și se sancționează după cum urmează:*

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de 5 până la 20 de ori inclusiv mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior;

b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a materialului lemnos depășește valoarea prevăzută la lit. a).”

Anterior abrogării, dispozițiile legale criticate aveau următorul conținut:

— Art. 97 alin. 1 din Legea nr. 26/1996: „Tăierea sau scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieti sau lăstari din fondul forestier național sau de pe terenurile cu vegetație forestieră prevăzute la art. 6, dacă valoarea pagubei este de peste 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior sau dacă valoarea pagubei este sub această limită, dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.”;

— Art. 98 alin. 1 din Legea nr. 26/1996: „Furtul de arbori doborâți sau rupti de fenomene naturale ori de arbori, puieti sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, cu sau fără drept,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

din fondul forestier național sau de pe terenurile cu vegetație forestieră prevăzute la art. 6, dacă valoarea pagubei este de peste 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior ori dacă valoarea pagubei este sub această limită, dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 599 din 19 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 2 august 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. 1, 3 și 4, precum și a dispozițiilor art. 98 alin. 1, 3 și 4 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, din varianta anterioară abrogării.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 110 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, excepție ridicată de Ioan Titu Mune în Dosarul nr. 877/187/2007 al Judecătorei Beiuș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 673

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Ioan Radul Bothaza în Dosarul nr. 3.685/89/2007 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.685/89/2007, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Ioan Radul Bothaza

În dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitoare la stabilirea și aplicarea pedepselor numai în temeiul legii, ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 73 alin. (3) referitoare la domeniul de reglementare prin lege organică, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției, precum și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu denumirea marginală *Nicio pedeapsă fără lege*, deoarece o infracțiune trebuie să fie clar definită prin lege pentru ca orice persoană să poată ști ce acte sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală în temeiul legii speciale. Rațiunile de ordin procedural pentru care legiuitorul a înțeles să se folosească de dispozițiile legii speciale nu trebuie să ducă la încălcarea principiilor unanim recunoscute și care au fost enumerate mai sus.

Tribunalul Vaslui — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile internaționale referitoare la regimul de aplicare a pedepselor. Totodată, Legea nr. 78/2000 a fost adoptată cu respectarea prevederilor constituționale referitoare la reglementarea prin lege organică.

De asemenea, nu sunt încălcate nici celelalte prevederi constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Ioan Radul Bothaza în Dosarul nr. 3.685/89/2007 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul conținut: „*Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate se constituie într-o normă de trimitere uzitată de tehnica legislativă, fără ca prin aceasta să se încalce dispozițiile constituționale, deoarece nu rezultă vreo restrângere în sensul reclamat de autorul excepției. Art. 7 din Legea nr. 78/2000 este un act de legiferare a răspunderii penale printr-o normă care, contrar susținerilor invocate, explică și plasează univoc în sistemul infracțional fapta de luare de mită săvârșită de un subiect activ circumstanțiat.

De altfel, reglementarea legală contestată satisface pe deplin exigențele Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sens în care, prin jurisprudența sa (Hotărârea *C.R. contra Marii Britanii* din 22 noiembrie 1995), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit că art. 7 din Convenție consacră principiul legalității delictelor și pedepselor (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), iar aceasta impune ca legea penală să nu se aplice de o manieră extensivă în dezavantajul acuzatului, în special prin analogie (situație care nu se regăsește în dispozițiile art. 7 din Legea nr. 78/2000). Rezultă de aici că o infracțiune trebuie să fie clar definită de lege. O astfel de condiție este îndeplinită în momentul în care justițiabilul poate să știe, plecând de la formularea dispozițiilor pertinente și, la nevoie, cu ajutorul interpretării date de tribunale, ce acte sau omisiuni angajează răspunderea sa penală.

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 677

din 12 iunie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹)
din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006
pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, excepție ridicată de Valentin Mircea, Mioara Radu, Maria Ciucă și Romeo Ilie în Dosarul nr. 24.062/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, cauză înregistrată pe rolul Curții Constituționale sub nr. 230D/2008.

La apelul nominal răspund autorul excepției, Valentin Mircea, și partea Partidul Național Liberal, prin avocat Cristina Ivanovici, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 269D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. I pct. 3 și art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, ridicată de Arghir Elvis Gabriel în Dosarul nr. 4.605/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 296D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, ridicată de Consiliul Local al Municipiului Piatra-Neamț în Dosarul nr. 4.009/103/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 296D/2008 și nr. 269D/2008 la Dosarul nr. 230D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului Valentin Mircea, pentru a susține excepția de neconstituționalitate invocată în Dosarul nr. 230D/2008. În

esență, acesta arată că prin Decizia nr. 61/2007 Curtea Constituțională a reținut că modificarea, în timpul exercitării unui mandat electoral, a condițiilor impuse de lege pentru exercitarea aceluși mandat este neconstituțională, astfel că, pentru identitate de rațiune, și încetarea de drept a calității de consilier local ca urmare a pierderii calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales contravine, în opinia sa, prevederilor art. 15 alin. (2), art. 69 alin. (2) și ale art. 121 alin. (2) din Constituție, motiv pentru care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Partea Partidul Național Liberal, prin avocat Cristina Ivanovici, solicită Curții respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, asupra cărora Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 134/2008. Criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză nu aduc elemente noi, care să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții, astfel că soluția de respingere pronunțată în decizia amintită își menține valabilitatea. În plus, autorul excepției invocă prevederile art. 69 alin. (2) din Constituție, care însă nu sunt incidente, întrucât acestea se referă la nulitatea mandatului imperativ al deputaților și senatorilor, și nu la cel al aleșilor locali. Nici critica de neconstituționalitate față de art. 121 alin. (2) din Legea fundamentală nu este întemeiată, textul de lege criticat neaducând atingere principiului autonomiei consiliilor locale și a primarilor, ca autorități administrative.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006, aceasta urmează a fi respinsă, în opinia reprezentantului Ministerului Public, ca inadmisibilă, întrucât, anterior sesizării Curții cu soluționarea prezentei excepții, acestea au fost declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 61/2007 a instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 noiembrie 2007 și din 7 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 24.062/3/2007 și nr. 4.009/103/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”.**

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.605/105/2007, **Tribunalul Prahova — Secția comercială**

și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. I pct. 3 și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”.

Excepțiile au fost ridicate de Valentin Mircea, Mioara Radu, Maria Ciucă și Romeo Ilie, de Arghir Elvis Gabriel și, respectiv, de Consiliul Local al Municipiului Piatra-Neamț în cadrul unor acțiuni de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având conținut asemănător, se susține, în esență, că textele legale criticate, prin care se instituie o nouă cauză de încetare de drept a mandatului de consilier local sau județean, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, prin pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales, schimbă „regula în timpul jocului”, fiind astfel susceptibile de aplicare retroactivă. Pentru îndepărtarea acestui viciu și a oricărei tendințe de aplicare neunitară, legiuitorul ar fi trebuit să prevadă că aceste dispoziții criticate se aplică începând cu data alegerilor locale din 2008. Prin pierderea mandatului valid și legal obținut datorită prevederilor de lege criticate este încălcat și art. 53 din Constituție, sub aspectul restrângerii, în afara condițiilor limitative impuse de acest text, a dreptului de a fi ales. Totodată, acest drept „ar deveni lipsit de orice substanță dacă persoana care a fost aleasă într-o funcție poate să piardă mandatul obținut în scurt timp, la decizia discreționară a unui partid politic și indiferent dacă este vinovată de o abatere sau nu”. Aceeași cauză determină și înfrângerea art. 69 alin. (2) din Constituție, referitor la interdicția mandatului imperativ, având în vedere, mai ales, și prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 393/2004, conform cărora, „În exercitarea mandatului, aleșii locali se află în serviciul colectivității locale și sunt responsabili în fața acesteia”. „Or, dacă aleșii locali răspund în fața colectivității locale, nu are nicio fundamentare pierderea mandatului pe motive ce țin de viața internă și disciplina unui partid politic”, pentru că astfel partidele politice ar primi atribuții ce depășesc limitele dreptului la asociere. De asemenea, norma legală criticată, prin caracterul ei sancționator și prin aceea că atribuie puteri de decizie discreționare partidelor politice asupra aleșilor locali, de determinare a comportamentului acestora, înfrânge și art. 121 alin. (2) din Legea fundamentală, care consacră caracterul autonom, nesubordonat altor instituții și persoane juridice de drept privat (cazul partidelor politice), al autorităților administrației publice locale. Prin reglementarea textelor legale criticate, legiuitorul a creat regimuri diferențiate pentru consilier, respectiv primar, cu toate că aceștia sunt aleși în același mod și sunt reglementați în mod unitar de către Legea nr. 393/2004.

În sfârșit, se apreciază că prevederile art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 au un caracter imprecis, neclar, ba chiar contradictoriu, având în vedere că sintagma „de drept” determină producerea unor efecte fără a fi necesară îndeplinirea niciunei formalități, în timp ce, potrivit legii, pentru ca încetarea „de drept” a mandatului să producă efecte juridice, este nevoie de hotărârea consiliului local sau județean.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 230D/2008, apreciază că dispozițiile art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție. Menționează, în acest sens, Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007 a Curții Constituționale, unde, constatându-se retroactivitatea

art. II alin. (1) și (3) din aceeași lege, s-a reținut că, „în condițiile în care legea își propune să modifice statutul dobândit la data începerii mandatului, prin instituirea unui caz nou de încetare a acestuia, legea devine retroactivă”. Opinează, de asemenea, că nu sunt încălcate prevederile art. 16, art. 37 și ale art. 69 alin. (2) din Legea fundamentală.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II nu își exprimă opinia în ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006, limitându-se la a susține că excepția de neconstituționalitate ce constituie obiectul Dosarului nr. 269D/2008 este admisibilă, în raport cu prevederile art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 296D/2008, apreciază că prevederile art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 nu încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, în condițiile în care pierderea calității de membru al partidului politic este ulterioară intrării în vigoare a legii criticate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 sunt constituționale, întrucât acestea nu conțin prevederi cu caracter retroactiv sau discriminatoriu, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin deciziile nr. 915/2007 și nr. 1.167/2007. Cât privește pretinsa contradicție față de exigențele dreptului constituțional de a fi ales și ale regulii privind nulitatea mandatului imperativ, consideră că nu poate fi reținută, deoarece legiuitorul are competența exclusivă de a stabili modalitățile și condițiile de funcționare a sistemului electoral.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din aceeași lege, arată că aceasta este inadmisibilă, deoarece prin Decizia nr. 61/2007 Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea acestor norme juridice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile „art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali” și ale art. II alin. (1) din aceeași lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006. În realitate, obiectul excepției îl constituie, pe de o parte, dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, astfel cum au fost completate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 249/2006, și, pe de altă parte, dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006, asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali: „(2) *Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: (...) h¹) pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales.*”;

— Art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004: „(1) *În termen de 45 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, aleșii locali care intră sub incidența art. 9 alin. (2) lit. h¹), alin. (2¹) și art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt obligați, sub sancțiunea încetării mandatului, să își declare apartenența politică, prin declarație scrisă, pe propria răspundere, depusă la secretarul unității administrativ-teritoriale.*”

În opinia autorilor excepției, textele de lege atacate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 — „*Egalitatea în drepturi*”, art. 37 — „*Dreptul de a fi ales*”, art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, art. 69 alin. (2) cu privire la interdicția mandatului imperativ și ale art. 121 alin. (2) potrivit cărora „*Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prin raportare la aceleași temeiuri constituționale invocate și în această cauză și din prisma unor critici asemănătoare. Prin Decizia nr. 1.167 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2008, Decizia nr. 134 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 193 din 13 martie 2008 sau Decizia nr. 485 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 9 iunie 2008, Curtea, respingând excepția, a reținut, pentru argumentele acolo expuse, că textul de lege criticat nu contravine principiului neretroactivității legii, principiului nediscriminării, dreptului de a fi ales și nici nu restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, altfel decât prevede art. 53 din Constituție.

Întrucât în prezenta cauză nu au fost relevate elemente noi față de cele deja examinate în jurisprudența la care s-a făcut referire, urmează ca, pentru identitate de rațiune, și prezenta excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali să fie respinsă ca neîntemeiată.

În plus, în cauza de față este invocat art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe*”. Curtea observă însă că aceste norme fundamentale nu au incidență în această cauză.

II. Cât privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, Curtea constată că, anterior invocării excepției, aceste prevederi au fost declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia sa nr. 61 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2007. În plus, deoarece în termen de 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, Parlamentul sau Guvernul nu a pus de acord prevederile constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, rezultă, astfel cum dispune art. 147 din Legea fundamentală, că textul în cauză și-a încetat efectele juridice. Prin urmare, în temeiul art. 29 alin. (1), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Valentin Mircea, Mioara Radu, Maria Ciucă și Romeo Ilie în Dosarul nr. 24.062/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Arghir Elvis Gabriel în Dosarul nr. 4.605/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II și de Consiliul Local al Municipiului Piatra-Neamț în Dosarul nr. 4.009/103/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Arghir Elvis Gabriel în Dosarul nr. 4.605/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 683

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Nicolae Enache în Dosarul nr. 43.524/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește partea Casa de Pensii a Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că textul de lege criticat conține dispoziții discriminatorii. Astfel, arată că persoanele care au realizat stagiul de cotizare atât în sistemul public de pensii, cât și într-un alt sistem de cotizare sunt defavorizate în raport cu cele care au realizat stagiul de cotizare în întregime în cadrul celui de-al doilea sistem, întrucât acestea din urmă beneficiază de dreptul de a ieși la pensie anticipat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 43.524/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Nicolae Enache cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât prevede că diferența de stagiul de cotizare, respectiv de vechime în muncă sau vechime în serviciu, realizată într-un alt sistem decât cel public, se ia în considerare în vederea deschiderii dreptului de pensie în sistemul public doar pentru pensia pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, iar nu și pentru pensia anticipată. Astfel, se creează o discriminare între persoanele care au realizat un stagiul complet în sistemul public de pensii și cele care au realizat doar un stagiul parțial în acest sistem, restul fiind realizat în alte sisteme de asigurări sociale, așa cum este în cazul său.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că

egalitatea, în sensul art. 16 din Constituție, trebuie să se aplice între situații identice, or, în speță, nu este vorba de situații juridice identice. În legătură cu acestea, arată că pensia anticipată în sistemul public are caracter de excepție și de favoare și este necesară îndeplinirea anumitor condiții pentru a obține acest tip de pensie, respectiv să se fi realizat un stagiul de cotizare cu cel puțin 10 ani mai mare decât stagiul complet prevăzut de lege, iar vârsta legală pentru deschiderea dreptului la pensie să nu fi fost împlinită. Stabilirea unor condiții de către legiuitor nu are însă semnificația instituirii unui tratament discriminatoriu. A valorifica stagiul de cotizare obținut de o persoană într-un alt sistem decât cel public în vederea acordării dreptului la pensie anticipată ar însemna o discriminare pentru cei care au stagiul de cotizare în sistemul public cu 10 ani peste cel complet.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, sens în care amintește considerentele deciziilor Curții Constituționale cu privire la art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții modificate prin articolul unic pct. 48 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 194 alin. (1): „*Între sistemul public și celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv sistemul pensiilor militare, se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, precum și a altor drepturi de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), privind

egalitatea în drepturi, și celor ale art. 47 alin. (2), care consacră dreptul cetățenilor la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. În realizarea acestui principiu constituțional, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite cetățenilor, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al egalității cetățenilor.

În acord cu aceste principii, prin art. 50 din Legea nr. 19/2000 a fost reglementat dreptul la pensia anticipată, drept care, privit în ansamblul reglementării sistemului public de pensii, are un caracter de excepție, incluzând reguli speciale potrivit cărora pot

fi pensionate și persoanele care nu au împlinit vârsta standard de pensionare, dar au realizat și depășit stagiul complet de cotizare, reducerea vârstei operând în raport cu perioada de depășire a stagiului complet de cotizare. Situația deosebită a persoanelor care solicită acordarea pensiei anticipate a îndreptățit legiuitorul să stabilească pentru acestea anumite condiții și criterii derogatorii, cum sunt și cele referitoare la includerea în stagiul de cotizare a perioadelor asimilate ori a celor care constituie vechime în muncă ori în funcție în alte sisteme de asigurări sociale. Astfel, tratamentul juridic diferențiat instituit este justificat de situația diferită în care se găsesc persoanele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege cu privire la stagiul de cotizare în cadrul sistemului public de pensii în raport cu cele care îndeplinesc aceste condiții. În același timp, Curtea constată că textul de lege criticat nu creează discriminări ori privilegii în cadrul aceleiași categorii de persoane, respectiv a celor care au cotizat atât în sistemul public de pensii, cât și într-un alt sistem de asigurări sociale.

De altfel, în acest sens s-a mai pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 116 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 18 martie 2005.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Nicolae Enache în Dosarul nr. 43.524/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 684

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Veronica Munteanu în Dosarul nr. 21.570/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește partea Casa de Pensii a Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textul de lege criticat defavorizează categoria persoanelor care au realizat stagiul de cotizare în fracțiuni de ani, întrucât punctajul anual al acestora se calculează prin împărțirea numărului de puncte realizate într-un an la 12, iar nu la numărul de luni în care s-a realizat efectiv stagiul de cotizare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că textul de lege se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără privilegii sau discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 21.570/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Veronica Munteanu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât prevede că punctajul anual al unui asigurat care a realizat stagiul de cotizare în fracțiuni de an se calculează tot prin împărțirea la 12, ca și în situația celor care au realizat stagiul de cotizare fără perioade de întrerupere, iar nu prin raportarea la numărul de luni în care s-a realizat în mod efectiv stagiul respectiv într-un an.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că nu sunt în aceeași situație persoanele care au venituri și stagii totale de cotizare identice, dar o persoană a realizat stagiul de cotizare fără perioade de întrerupere, în timp ce o alta are stagiul de cotizare realizat în fracțiuni de an.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, așa cum a fost modificată prin art. I pct. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Veronica Munteanu în Dosarul nr. 21.570/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 78 alin. (1): „*Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a punctajului rezultat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună. Numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea salariului brut lunar individual, inclusiv sporurile și adaosurile, sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică și Studii Economice.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la caracterul de stat social al statului, art. 15 alin. (1) referitoare la universalitate, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1), (2) și (8) și art. 136 alin. (5) referitoare la dreptul de proprietate, art. 47 privind nivelul de trai și în art. 56 alin. (2) și (3) referitoare la contribuțiile financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției au în vedere faptul că textul de lege criticat prevede determinarea punctajului anual al asiguratului prin împărțirea la 12 a punctajului rezultat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună, acest text aplicându-se inclusiv celor care au realizat stagiul de cotizare în fracțiuni de an. Astfel, această categorie de persoane va obține un punctaj anual mai mic în raport cu cei care au realizat stagiul de cotizare fără perioade de întrerupere.

În realitate, Curtea constată că interpretarea pretins neconstituțională a textului de lege este generată de premisa greșită de la care pleacă autorul excepției, care are în vedere doar calculul punctajului anual, făcând abstracție de faptul că, în final, punctajul mediu anual se va împărți la numărul de ani care reprezintă stagiul complet de cotizare potrivit legii, iar nu la numărul de ani înăuntrul cărora s-a contribuit pentru a fi realizat stagiul de cotizare obligatoriu, număr care, în cazul celor care au realizat o contribuție fracționată, este mai mare decât numărul de ani care reprezintă stagiul de cotizare legal. Astfel, punctajul anual rezultat într-un an în care s-a cotizat fracționat se va completa, în final, cu punctajul anual dintr-un alt an în care s-a cotizat, de asemenea, parțial, pentru a se completa stagiul de cotizare cerut de lege. Din această perspectivă de ansamblu rezultă că modalitatea de calcul instituită de art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 duce, în final, la rezultate identice pentru cei care au avut contribuții identice și un stagiul de cotizare egal, chiar dacă unii au contribuit în fracțiuni de an și alții fără întrerupere.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 830

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală în dosarele nr. 4.541/36/2005 și 1.010/91/2006.

La apelul nominal se prezintă partea Michaela Magdalena lenibace, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în dezbatere problema conexării celor două dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate.

Partea prezentă lasă la aprecierea instanței soluționarea acestui aspect procedural.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 1.035D/2008 la Dosarul nr. 321D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, Michaela Magdalena lenibace solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât tind la modificarea unor situații juridice create ca urmare a depunerii notificărilor în termenul prevăzut de lege și creează discriminări între persoane aflate în aceeași situație juridică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.541/36/2005, și prin Încheierea din 12 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.010/91/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată, din oficiu, de instanță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală arată că legea specială de reparație, edictată exclusiv în beneficiul persoanelor depozitate abuziv de stat, a stabilit regula restituirii în natură a imobilelor către foștii proprietari, excepțiile privind restituirea prin echivalent fiind limitativ prevăzute și de strictă interpretare. De asemenea, legea

are aplicabilitate limitată în timp, legiuitorul instituind un termen de decădere în interiorul căruia persoanele îndreptățite au putut formula cereri de restituire, termen care a expirat la data de 14 februarie 2002.

Caracteristica raporturilor juridice reglementate, create între titularii notificărilor și persoanele juridice deținătoare ale imobilelor ce fac obiectul legii, este aceea că, odată înregistrată notificarea în condițiile legii, pe de o parte, pentru fostul proprietar se naște dreptul de a redobândi în natură imobilul, exceptând desigur situațiile limitativ enumerate de lege în care o asemenea măsură nu este posibilă, iar, pe de altă parte, pentru unitatea deținătoare se naște obligația de a emite decizia/dispoziția de restituire în termen de 60 de zile.

În forma inițială a legii, anterioară modificării survenite prin Legea nr. 247/2005, obligația de a restitui în natură imobilele preluate abuziv intra și în sarcina societăților comerciale integral privatizate, cu condiția ca bunul imobil solicitat să fi fost preluat de stat fără titlu valabil.

În perioada de timp cuprinsă între data intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001 și data la care a expirat termenul de decădere pentru depunerea notificărilor, conținutul dispozițiilor care reglementau obligația societăților comerciale integral privatizate de a restitui în natură bunurile preluate de stat fără titlu nu a suferit nicio modificare. Prin urmare, toate persoanele care au depus cereri în termenul legal se află într-o situație juridică identică, și anume au dobândit dreptul la restituirea în natură a respectivelor bunuri.

Din această perspectivă, faptul că prin legea nouă, respectiv dispozițiile art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005, se tinde la modificarea unor situații juridice formate anterior, ale căror efecte s-au consumat deja prin depunerea notificărilor, conferă prevederilor criticate caracter retroactiv, contravenind prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Mai mult, simpla împrejurare de fapt — soluționarea cu întârziere a notificărilor de către societățile comerciale integral privatizate — nu poate justifica pe plan legislativ tratamentul discriminatoriu aplicabil persoanelor îndreptățite la restituirea în natură, aflate în situații identice.

Pe de altă parte, soluția legislativă cuprinsă în textul de lege criticat creează discriminare și între societățile comerciale integral privatizate aflate, de asemenea, în situații juridice identice, întrucât exonerarea de la obligația de a restitui în natură imobilele preluate fără titlu valabil a unităților deținătoare care, cu rea-credință, au tergiversat soluționarea notificărilor are drept consecință defavorizarea tocmai a acelor care, cu bună-credință, au respectat termenul legal pentru emiterea deciziilor de restituire.

În consecință, dispozițiile art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 sunt neconstituționale, fiind în vădită contradicție cu principiile constituționale al neretroactivității legii și al egalității în drepturi a cetățenilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Aceste dispoziții modifică prevederile art. 27 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, devenite în urma republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, art. 29 alin. (1), care au următorul conținut: „*Pentru imobilele evidențiate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) și (2), persoanele îndreptățite au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii și art. 16 care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 10/2001 au instituit o procedură administrativă *sui-generis*, având ca obiect restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor, deținute la data intrării în vigoare a legii de persoane juridice prevăzute la art. 21 alin. (1). Regula instituită de lege în această materie o reprezintă restituirea în natură a imobilelor, excepția fiind despăgubirea prin echivalent în cazurile expres prevăzute de lege.

Declanșarea procedurii are loc pe calea unei notificări adresate de către persoana îndreptățită persoanei juridice deținătoare, iar dacă aceasta din urmă nu este cunoscută primăriei în a cărei rază teritorială se află imobilul sau instituției care a efectuat privatizarea, respectiv Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, ministerul de resort sau autoritatea administrației publice locale, în cazul în care imobilul se află în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale.

Pentru evitarea perpetuării stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a unor asemenea imobile, art. 22 din Legea nr. 10/2001 a instituit un termen de 6 luni de la data intrării sale în vigoare, în interiorul căruia trebuie trimisă notificarea, termen prelungit în două rânduri cu câte 3 luni și care a expirat la un an după intrarea în vigoare a legii, respectiv la data de 14 februarie 2002. Sancțiunea nerespectării sale constă în pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că înainte de modificarea operată prin dispozițiile art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 Legea nr. 10/2001 reglementa în art. 27 alin. (1) următoarele: „*Pentru imobilele preluate cu titlu valabil, evidențiate în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent, constând în bunuri ori servicii, acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital sau titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, corespunzătoare valorii imobilelor solicitate.*”

În urma modificării Legii nr. 10/2001, art. 27 alin. (1) a devenit art. 29 alin. (1), cu un conținut diferit sub aspectul modului de restituire a bunurilor imobile preluate în mod abuziv în perioada 1945—1989 și care fac parte din patrimoniul unor societăți comerciale privatizate. Dacă în art. 27 se făcea distincție între imobilele preluate cu titlu și cele preluate fără titlu, în sensul că acestea din urmă se puteau restitui în natură, cu procedura prevăzută de lege, dispozițiile art. 29 prevăd că persoanele îndreptățite beneficiază exclusiv de dreptul la despăgubiri, în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a acestora. Referitor la modalitatea prin care se realizează repararea prejudiciului suferit de titularii dreptului de proprietate deposedați în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 — restituirea imobilelor în natură sau plata unor despăgubiri prin echivalent —, Curtea a statuat în jurisprudența sa constantă că legiuitorul este liber să opteze atât în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsurile reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a respectivelor bunuri, fără ca prin aceasta să se instituie un tratament juridic diferit pentru categoriile de cetățeni aflate în situații identice.

În continuare, Curtea constată că prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente nu s-au adus modificări dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 10/2001, deci nu s-a instituit un nou termen de depunere al notificărilor de către persoanele îndreptățite. În acest sens, este indubitabil că depunerea notificărilor s-a realizat sub imperiul Legii nr. 10/2001, în termenul acolo prevăzut. Întrucât acest termen nu era în derulare la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005, fiind expirat, așa cum s-a arătat mai sus, la data de 14 februarie 2002, se poate afirma că, odată îndeplinită, situația juridică respectivă s-a și finalizat. Prin urmare, toate persoanele care au depus cereri în termenul legal se află într-o situație juridică identică, și anume au dobândit vocația la măsuri reparatorii, cu precizarea că în cazul bunurilor preluate fără titlu valabil persoanele îndreptățite vor beneficia de restituirea în natură a respectivelor bunuri.

Așa fiind, Curtea reține că analiza pe care o impune controlul de constituționalitate trebuie, în mod necesar, să înceapă prin a califica situația juridică reglementată prin norma de lege criticată. Astfel, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. Legea nouă însă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor ce se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

Or, Curtea constată că legea nouă operează o modificare sub aspectul măsurilor reparatorii în ceea ce privește imobilele preluate de stat fără titlu valabil, dar nu instituie și un nou termen pentru depunerea notificărilor, unica ipoteză în care ar fi fost susceptibilă de a se aplica pentru viitor situațiilor ce se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în

vigoare. Prin urmare, legea nouă are ca unic domeniu temporal de acțiune faza inițială de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea notificărilor în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum* și a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea.

Mai mult, noua reglementare tinde să genereze discriminări între persoanele îndreptățite la restituirea în natură a bunurilor ce fac obiectul notificărilor, care, după intrarea în vigoare a modificărilor, vor beneficia doar de despăgubiri prin echivalent. Or, simpla împrejurare de fapt — soluționarea cu întârziere a

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală în dosarele nr. 4.541/36/2005 și nr. 1.010/91/2006, și constată că, prin abrogarea sintagmei „*imobilele preluate cu titlu valabil*” din cuprinsul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, acesta încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Guvernului și celor două Camere ale Parlamentului.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

OPINIE SEPARATĂ

Socotim că excepția de neconstituționalitate trebuia respinsă ca inadmisibilă, întrucât prevederile art. 1 pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) și ale art. 16 din Constituție, ce țin de interpretarea și aplicarea lor de către instanța de judecată.

Este adevărat că legea specială de reparație (Legea nr. 10/2001) stabilește regula privind restituirea în natură a imobilelor, excepțiile privind restituirea prin echivalent fiind de strictă interpretare și aplicare. În aceste condiții, persoanele care au depus în termen notificarea trebuie să se bucure de același tratament juridic, în măsura în care **însă** au dobândit calitatea de proprietar sub imperiul aceleiași legi.

Revine instanței de judecată sarcina de a analiza motivul pentru care aceste notificări nu și-au găsit rezolvarea, până la această modificare a legii, iar dacă aceasta se datorează culpei sau neglijenței exclusive a societății comerciale, instanțele, având în vedere principiile ce guvernează reglementările în materie, vor dispune restituirea în natură.

Se susține că s-au modificat situații juridice formate anterior, ale căror efecte s-au consumat deja prin depunerea notificărilor, dar nu toate persoanele care au depus notificări vor dobândi și calitatea de proprietar. Odată cu notificarea sau ulterior depunerii acesteia, ele trebuie să probeze că sunt îndreptățite la restituirea imobilelor preluate de stat, cu titlu sau fără titlu.

Această operațiune juridică se realizează în timp, or calitatea de proprietar se dobândește în momente diferite.

Dacă până la modificarea acestei legi persoanele au dobândit calitatea de proprietar, li se vor restitui imobilele în

notificărilor de societățile comerciale integral privatizate — nu poate fi calificată drept un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere, astfel încât nu poate justifica pe plan legislativ tratamentul discriminatoriu aplicabil persoanelor îndreptățite la restituirea în natură, aflate, așa cum s-a arătat în prealabil, în situații identice.

În concluzie, Curtea constată că dispozițiile art. 1 pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005 contravin principiilor constituționale referitoare la neretroactivitatea legii și egalitatea în drepturi a cetățenilor, consacrate în art. 15 alin. (2) și în art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

natură conform legii în vigoare la acea dată. Toate celelalte persoane care nu au dobândit calitatea de proprietar, au dreptul la despăgubiri în condițiile art. 1 pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005, în sensul că plata despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv se face la **valoarea de piață** a acestora. Așadar, legea nu se aplică retroactiv, calitatea de proprietar dobândindu-se ulterior intrării ei în vigoare și ca atare se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

Această reglementare vine și în sprijinul stabilității raporturilor juridice create prin privatizarea societăților comerciale, în condițiile legii, din proprietatea cărora fac parte astfel de imobile, unele dintre ele intrând chiar în circuitul civil. Socotim că, și din acest motiv, legea de modificare nu a stabilit un nou termen de depunere a notificărilor, ce ar fi dus la perturbarea funcționării societăților comerciale privatizate.

De altfel, Curtea Constituțională, prin mai multe decizii (de exemplu, Decizia nr. 43/2001, Decizia nr. 43/2003) a statuat că, fiind vorba de acordarea prin reglementări legislative a unor reparații pentru bunuri preluate de stat sau de alte persoane juridice în mod abuziv sau în baza unui titlu valabil, în sensul dispozițiilor legale în vigoare la data preluării, legiuitorul este liber să opteze în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsuri reparatorii, precum și a întinderii și a **modalității** de acordare a acestora.

Prevederile legii nu instituie tratament juridic diferit pentru anumite categorii de persoane aflate în situații identice, ci au în vedere **situația concretă a bunurilor preluate**, în speță, aflate deja în proprietatea societăților comerciale privatizate, în condițiile legii.

Judecător,

prof.univ.dr. **Aspazia Cojocaru**

ORDONAŢE ŞI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAŢĂ

pentru modificarea şi completarea Ordonanţei Guvernului nr. 29/2007

privind modul de alocare a instrumentelor structurale, a prefinanţării şi a cofinanţării alocate de la bugetul de stat, inclusiv din Fondul naţional de dezvoltare, în bugetul instituţiilor implicate în gestionarea instrumentelor structurale şi utilizarea acestora pentru obiectivul convergenţă

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 1 pct. 1.6 din Legea nr. 142/2008 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanţe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă.

Art. I. — Ordonanţa Guvernului nr. 29/2007 privind modul de alocare a instrumentelor structurale, a prefinanţării şi a cofinanţării alocate de la bugetul de stat, inclusiv din Fondul naţional de dezvoltare, în bugetul instituţiilor implicate în gestionarea instrumentelor structurale şi utilizarea acestora pentru obiectivul convergenţă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 249/2007, cu completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1 alineatul (2), literele b), d), e), h), n), o) şi s) se abrogă.**

2. **La articolul 1 alineatul (2), literele f), i), k), m) şi p) se modifică şi vor avea următorul cuprins:**

„f) *Unitate de plată* — structura din cadrul unei autorităţi publice centrale cu rol de Autoritate de management pentru un program operaţional, având responsabilitatea transferării către beneficiari a sumelor de prefinanţare, cofinanţare alocate de la bugetul de stat, a sumelor din asistenţa financiară nerambursabilă de la Uniunea Europeană şi a sumelor pentru acoperirea plăţii taxei pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanţate din instrumente structurale în cadrul programelor operaţionale, precum şi către contractori a sumelor aferente finanţării proiectelor de asistenţă tehnică, după caz;

i) *prefinanţare* — sumele transferate din bugetul de stat sau din instrumente structurale către un beneficiar, dacă acest transfer nu se realizează în cadrul unui proiect care intră sub incidenţa ajutorului de stat/*de minimis*, prin plată directă sau prin plată indirectă, de regulă în stadiul iniţial de implementare a proiectelor, în baza unui contract de finanţare încheiat între beneficiar şi Autoritatea de management/Organismul intermediar responsabil/responsabil, în vederea asigurării derulării corespunzătoare a proiectelor;

k) *cofinanţare publică* — sumele alocate în bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările ulterioare, la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv în bugetele organismelor prestatoare de servicii publice şi de utilitate publică de interes local sau judeţean, după caz, precum şi alte cheltuieli similare, în sensul art. 2 (5) din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a prevederilor generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European şi Fondul de Coeziune şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, pentru finanţarea cheltuielilor eligibile aferente proiectelor finanţate în cadrul programelor operaţionale;

m) *cheltuieli eligibile* — cheltuielile realizate de către un beneficiar, aferente proiectelor finanţate în cadrul programelor operaţionale, care pot fi finanţate atât din instrumente structurale, cât şi din bugetul de stat şi/sau contribuţia proprie a beneficiarului, conform reglementărilor legale comunitare şi naţionale în vigoare;

p) *contribuţia publică naţională* — totalul fondurilor publice cheltuite în cadrul implementării programelor operaţionale, format din cofinanţarea publică şi cheltuieli publice, altele decât cele eligibile.

3. **La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:**

„(2¹) Termenii *program operaţional, Autoritate de management, Organism intermediar, obiectivul convergenţă* au înţelesurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006.

4. **Articolul 2 se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Ministerul Economiei şi Finanţelor, prin Autoritatea de certificare şi plată, este autorizat să asigure gestionarea financiară a fondurilor reprezentând asistenţa financiară nerambursabilă sub forma instrumentelor structurale, primită de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene, a fondurilor publice reprezentând prefinanţarea, cofinanţarea din fonduri alocate de la bugetul de stat, aferentă instrumentelor structurale, şi a sumelor pentru acoperirea plăţii taxei pe valoarea adăugată aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanţate din instrumente structurale în cadrul programelor operaţionale.”

5. **La articolul 3, alineatul (2) se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„(2) Creditele bugetare aferente instrumentelor structurale, stabilite pe baza Cadrului strategic naţional de referinţă şi a programelor operaţionale aprobate de Comisia Europeană, au caracter previzional şi se reflectă în anexa la bugetul ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management, respectiv în bugetul Ministerului Economiei şi Finanţelor, în calitate de Autoritate de certificare şi plată.”

6. **La articolul 5 punctul 1, litera e) se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„e) sumele pentru acoperirea plăţii taxei pe valoarea adăugată aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanţate din instrumente structurale în cadrul programelor operaţionale.”

7. **La articolul 5, punctele 2 şi 3 se modifică şi vor avea următorul cuprins:**

„2. În bugetele unităţilor administrativ-teritoriale, respectiv ale organismelor prestatoare de servicii publice şi de utilitate publică de interes local sau judeţean, în calitate de beneficiar, pentru sumele necesare asigurării cofinanţării locale, finanţării altor

cheltuieli decât cele eligibile, aferente implementării proiectelor proprii;

3. În bugetele ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management, pentru:

a) sumele necesare finanțării cheltuielilor eligibile pentru proiectele propuse în cadrul axelor prioritare de asistență tehnică din programele operaționale, în cazul proiectelor în care Autoritatea de management, respectiv organismele intermediare care nu sunt ordonatori principali/secundari de credite au calitatea de beneficiar, precum și pentru sumele necesare finanțării cheltuielilor eligibile pentru proiectele propuse în cadrul Programului operațional „Asistență tehnică”, în cazul proiectelor în care Autoritatea de management are calitatea de beneficiar;

b) sumele necesare finanțării altor cheltuieli decât cele eligibile, în cazul în care aceștia au calitatea de beneficiar pentru proiectele de asistență tehnică, în cazul în care organismele intermediare, care nu sunt ordonatori principali/secundari de credite, au calitatea de beneficiar pentru proiectele propuse în cadrul axelor prioritare de asistență tehnică din programele operaționale, precum și în cazul în care beneficiarii sunt entități din sectorul public cărora li se alocă finanțări de la bugetul de stat, prin bugetul ordonatorului principal de credite, în condițiile legii;

c) sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului general consolidat ca urmare a unor nereguli definite conform Ordonanței Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv majorările de întârziere, ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari.”

8. La articolul 5, după punctul 3 se introduc trei noi puncte, punctele 4, 5 și 6, cu următorul cuprins:

„4. În bugetul ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional „Asistență tehnică”, pentru:

a) sumele necesare finanțării cheltuielilor eligibile pentru proiectele propuse în cadrul Programului operațional „Asistență tehnică”, în cazul proiectelor în care Autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale, direcțiile/serviciile din cadrul acesteia și Autoritatea de certificare și plată au calitatea de beneficiar;

b) sumele necesare finanțării altor cheltuieli decât cele eligibile, în cazul în care Autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale, direcțiile/serviciile din cadrul acesteia și Autoritatea de certificare și plată au calitatea de beneficiar;

c) sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului general consolidat ca urmare a unor nereguli definite conform Ordonanței Guvernului nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv majorările de întârziere, ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari.

5. În bugetele ordonatorilor principali/secundari de credite cu rol de organism intermediar, pentru sumele necesare finanțării proiectelor propuse în cadrul Programului operațional „Asistență tehnică” sau în cadrul axelor prioritare de asistență tehnică din programele operaționale în care organismul intermediar are calitatea de beneficiar.

6. În bugetele beneficiarilor care au calitatea de ordonatori de credite ai bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat și ai bugetului asigurărilor pentru șomaj, pentru sumele necesare pregătirii și implementării corespunzătoare a proiectelor proprii, inclusiv asigurarea cofinanțării proprii și finanțarea altor cheltuieli decât cele eligibile.”

9. Articolul 6 se abrogă.

10. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Propunerile de credite bugetare necesare asigurării sumelor prevăzute la art. 5 pct. 2 și 6 se stabilesc pe baza proiectelor aprobate și/sau a estimării cuantumurilor proiectelor ce urmează a se aproba pentru finanțare în cadrul programelor operaționale.”

11. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Alocarea sumelor prevăzute la art. 5 pct. 3 lit. c) și la art. 5 pct. 4 lit. c) pentru plata sumelor necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului general consolidat, inclusiv majorările de întârziere, ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari, în bugetele ordonatorilor principali de credite, se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 500/2002, cu modificările ulterioare. Sumele alocate în acest scop nu pot fi realocate pentru alte destinații.

12. La articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sumele prevăzute la art. 5 pct. 1 lit. e) se acordă, prin plată directă sau plată indirectă, următorilor beneficiari: autorități ale administrației publice centrale și locale, unități subordonate sau în coordonarea acestora, organisme neguvernamentale nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică, care funcționează în domeniul dezvoltării regionale, organisme neguvernamentale nonprofit, cu personalitate juridică, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., instituții de cult și structuri ale cultelor aparținând cultelor religioase recunoscute în România conform Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, precum și societăți comerciale care au calitatea de furnizori de formare profesională, care desfășoară numai activități scutite de taxa pe valoare adăugată, fără drept de deducere, conform prevederilor art. 141 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Această prevedere nu se aplică altor beneficiari.”

13. La articolul 9, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Sumele restituite pentru acoperirea plății taxei pe valoarea adăugată, aferentă cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale, se acordă numai cu condiția nedepășirii intensității maxime admise a ajutorului de stat, pentru categoriile de beneficiari prevăzuți la alin. (3), care beneficiază atât de ajutor de stat, cât și de restituirea taxei pe valoarea adăugată.

(5) Beneficiarii prevăzuți la alin. (3) au obligația să informeze Agenția Națională de Administrare Fiscală referitor la sumele primite pentru acoperirea plății taxei pe valoarea adăugată aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale în cadrul programelor operaționale.”

14. La articolul 10, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Creditele bugetare aprobate potrivit art. 7 și neutilizate ca urmare a neaprobării proiectelor se redistribuie la propunerea ordonatorilor de credite ai bugetului de stat, ai bugetului asigurărilor sociale de stat și ai bugetului asigurărilor pentru șomaj, primarilor și conducătorilor organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean, după caz, formulată în condițiile legii, pe bază de justificări temeinic fundamentate.

(2) Disponibilitățile din fondurile aferente instrumentelor structurale și din fondurile publice destinate finanțării/cofinanțării/prefinanțării, rămase în conturile Autorității de certificare și plată, unităților de plată, organismelor intermediare, altor ordonatori de credite beneficiari în cadrul proiectelor aprobate spre finanțare în cadrul unui program operațional

și/sau ale unităților administrativ-teritoriale și ale organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local ori județean la sfârșitul anului bugetar, se reportează în anul următor cu aceeași destinație.”

15. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Sumele prevăzute la art. 5 pct. 3 lit. c) și la art. 5 pct. 4 lit. c), care se recuperează în cursul aceluiași an bugetar în care au fost plătite, reîntregesc plățile de casă și creditele bugetare aferente bugetului din care au fost acordate, iar cele recuperate în anii următori se fac venit la bugetul de stat.”

16. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Scopul acordării prefinanțării este acela de a asigura resursele financiare necesare începerii derulării proiectelor, cu excepția proiectelor finanțate din Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane”, pentru care prefinanțarea poate fi acordată beneficiarilor atât la începutul, cât și pe parcursul derulării proiectelor; din aceste sume se pot plăti inclusiv facturile de avans, conform prevederilor legale.”

17. La articolul 16, după alineatul (5) se introduc șase noi alineate, alineatele (6)—(11), cu următorul cuprins:

„(6) Autoritatea de certificare și plată din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor este responsabilă de recuperarea sumelor pe care Comisia Europeană le-a diminuat din plățile din instrumente structurale efectuate către Autoritatea de certificare și plată, ca urmare a compensării acestora cu sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene de către autoritățile române.

(7) Autoritatea de certificare și plată recuperează sumele compensate de Comisia Europeană de la autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare, așa cum sunt definite în Ordonanța Guvernului nr. 79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Proiectele derulate în cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale sunt considerate acțiuni multianuale.

(9) În cazul plăților directe, ordonatorii principali de credite cu rol de Autoritate de management efectuează angajarea și lichidarea cheltuielilor aferente proiectelor finanțate din instrumente structurale, Autoritatea de certificare și plată urmând să efectueze ordonanțarea și plata acestora.

(10) În cazul plăților indirecte, Autoritățile de management au responsabilitatea efectuării reconcilierii contabile dintre conturile sale contabile și cele ale beneficiarilor pentru operațiunile gestionate în cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale.

(11) În cazul plăților directe, autoritățile de management au responsabilitatea efectuării reconcilierii contabile dintre conturile Autorității de certificare și plată și cele ale beneficiarilor, pe baza documentelor transmise de Autoritatea de certificare și plată, pentru operațiunile gestionate în cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale.”

18. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Sumele necesare finanțării altor cheltuieli decât cele eligibile aferente implementării proiectelor proprii sunt asigurate de către beneficiari din surse proprii, cu excepția sumelor prevăzute la art. 5 pct. 1 lit. e), la art. 5 pct. 3 lit. b) și la art. 5 pct. 4 lit. b).”

19. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — Fondurile Facilității de tranziție reglementate prin Memorandumul de înțelegere dintre România și Comisia Europeană pentru punerea în aplicare a Facilității de tranziție, aprobat spre publicare prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.849/2007, sunt gestionate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/1999 cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora, aprobată prin Legea nr. 22/2000, cu modificările și completările ulterioare.”

20. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma „contribuție națională” se înlocuiește cu sintagma „contribuție publică națională”.

21. În tot cuprinsul ordonanței, denumirea „Ministerul Finanțelor Publice” se înlocuiește cu denumirea „Ministerul Economiei și Finanțelor”; sintagma „ministru finanțelor publice” se înlocuiește cu sintagma „ministru economiei și finanțelor”.

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, se aprobă modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2007 privind modul de alocare a instrumentelor structurale, a prefinanțării și a cofinanțării alocate de la bugetul de stat, inclusiv din Fondul național de dezvoltare, în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 249/2007, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 911/2007.

Art. III. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

p. Ministrul transporturilor,

Barna Tanczos,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

László Borbély

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor bunuri aflate în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Călărași în administrarea Inspectoratului Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași, precum și pentru includerea în domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași a unui imobil

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri aflate în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Călărași în administrarea Inspectoratului Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași.

Art. 2. — Se include în domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale —

Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași imobilul având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dacian Cioloș

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 16 iulie 2008.
Nr. 782.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor aflate în domeniul public al statului, care se transmit din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Călărași în administrarea Inspectoratului Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași

Nr. crt.	Persoana juridică de la care se transmite bunul	Persoana juridică la care se transmite bunul	Nr. M.F.	Denumirea bunului	Adresa	Descrierea tehnică
1.	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Călărași	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași	27.833 (parțial)	Sediu administrativ	Municipiul Călărași, str. Prelungirea București nr. 26, județul Călărași	Etajul 1 (parțial) + etajul 2 (parțial) Suprafața desfășurată = 420 m ²
2.	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Călărași	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași	153.207 (parțial)	Teren incintă	Municipiul Călărași, str. Prelungirea București nr. 26, județul Călărași	Suprafața terenului = 307 m ²

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se include în domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Călărași

Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa		
Garaje	— Suprafața construită = 83 m ² — Suprafața desfășurată = 83 m ² , structură metalică, B.C.A.	N și V — incinta Direcției pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Călărași E — Direcția de Sănătate Publică Călărași S — str. Prelungirea București	Municipiul Călărași, str. Prelungirea București nr. 26, județul Călărași	2003	55.295

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

